

Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség

Pásztori üzenet

[Rm 9-12]

Az ígéret gyermekei, Ábrahám igazi utódai Isten kiválasztó akarata szerint mindazok, akik Krisztusban hisznek. Ez az útmutató egyszerű és mindenki számára érthető. Nem számít, hogy ki, mit, hogyan, merre. Csak egyetlen dolog számít: hogy Krisztusban. Olyan ez, mint egy kód, egy jelszó, mely megnyitja számunkra Pál apostol egyháztanát. Minden más ebből következik.

Mit jelent ez pontosan, hogy valaki Krisztusban van? „Szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.” (10,10) Ez az alap, ez a sarokkő, az egyház kezdete, az egyház jelene és az egyház jövője egyben: **szívvel hinni Krisztusban**. A szív jelképezi a bibliai szóhasználatban az ember lényét: az akaratunkat, döntéseinket, érzelmeinket, felfogásunkat. Szívvel hinni azt jelenti, hogy teljesen alávetem magam Krisztusnak. Engedelmeskedem és azonosulok, minden tekintetben.

Persze mondani bárki tudja, hogy hisz, sőt bárki nevezheti magát keresztyénnek. De „nem mindenki engedelmeskedett...” (10,16)

Miért ez a kemény írás? Mert Pál szomorú volt. Szomorkodott népe miatt, a zsidók miatt, aki ugyan hallották és értették ezt a hívást, de nem feleltek. Sajnálta őket: a barátait, rokonait, testvéreit, anyját, apját és szinte mindenkit, akikkel együtt nőtt fel, akiket sokáig a legnagyobb becsben tartott. Szerette volna őket Krisztushoz segíteni, de nagy többségében nem sikerült, sokan elutasították a hívó szót. Csak kevesen vállalták fel Krisztust, és fogadták el az új hitet. Csak néhányan vállalták a nehézségeket, a küzdelmet.

Kudarcc volna? Egyáltalán nem. Voltak, akik elfogadták, és ez a lényeg: „...van maradék a kegyelmi kiválasztás szerint.” (11,5)

Mit jelent?

- **„Ezért tehát akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít.” (Rm 9,18)**

Nehéz szavak ezek. Pál fájdalmában Isten akaratába menekül. Az Úr tudtán kívül semmi sem történik. Aki elutasítja a hívást, aki nem indul el, akit Krisztus neve nem készít leborulásra, azért nem enged, mert Isten „megkeményítette”. Lássuk emögött Pál tapasztalatát, amikor régi barátait, szeretteit kereste fel, és elutasítást kapott. Nem tudott rájuk haragudni, nem tudta őket pokolba kívánni, csak szeretetet és féltést érzett a szívében.

- **„Mert azzal, hogy Isten igazságát nem értették meg, hanem a maguk igazságát igyekeztek érvényesíteni, nem engedelmeskedtek Isten igazságának.” (Rm 10,3)**

Ez hogyan lehetséges? Hívó zsidó emberekről ír Pál. Követték a törvényt, ismerték az írásokat. Ismerték, mert ismerniük kellett az ősatyák történeteit, a hitről is sokat tudtak. Mégis a maguk igazságát igyekeztek érvényesíteni? Nem engedelmeskedtek, amikor egész életük a törvény betartásáról szólt?

A következő versben ott a válasz: „Mert a törvény végcélja Krisztus...” (10,4) Ez a „hit igéje”. (10,8) Elhinni azt, hogy Krisztus él, hogy ő uralkodik. Hagyni, hogy rajtam is ő uralkodjon. Aki ezt nem teszi, aki ezt nem hiszi, az nem lehet kedves Isten előtt.

- **„Ezt pedig nektek mondom, a népeknek: amennyiben tehát én a népek apostola vagyok, az válik szolgálatom dicsőségére, ha valamiképpen féltékennyé tehetem véreimet, és így megmenthetek közülük némelyeket.” (Rm 11,13-14)**

Féltékennyé tenni: hogy a zsidók lássák, hogy velük szemben Isten a pogányokból szervezett gyülekezetekben jeleket és csodákat tesz, hatalmát megmutatja, erejét demonstrálja.

Példák a lelki ajándékokra (Rm 12,6-8)

- **Prófétálás:** elkérni és érthetően továbbadni Isten időszerű akaratát. Ő az egész embert prófétájának hívja el, hogy semmi se akadályozhassa az ige útját. A „hit szabálya”, hogy a próféta szavai összhangban állnak-e a Szentírás egészével. Isten ugyanis sosem mond ellent önmagának.
- **Szolgálat:** helytállása leginkább a hűségén mérhető. Akinek ez a kegyelmi ajándék adatott, az kész tevékenyen lehetővé tenni, hogy Isten gyülekezete jól működhessen.
- **Tanítás:** olyan, mint a katonaságban a kiképző tiszt. Felkészíti az avatatlanokat, támogatja a bizonytalanokat.
- **Vigasztalás:** figyelmeztetés, ösztökélés. A görög kifejezés a közbenjárás szavunkkal fordítható: Istennél és embernél. Célja az igazságos béke munkálása a gyülekezetben imádsággal.
- **Adakozás:** olyan kiemelkedő támogatója a gyülekezetnek, akit Isten bőven megáldott anyagiakkal, ezért másokénak sokszorosát teszi le a közösség elé. Akinek ez a kegyelmi ajándék adatott, általában nagyobb megbecsülésben részesül, ezért éljen szerényen vele. A vagyon csupán eszköz.
- **Elöljáró:** döntéshozó. A Szentírás tanítását, prófétai látásmód szerint a gyakorlatban megvalósítja. „Igyekezettel”: buzgón, sietve, mert az idő közel van, Krisztus szeretete kényszerítő erő.
- **Könyörülő:** részvét és irgalmasság embere. Jókedvvel képviseli Isten lehajoló szeretetét betegek, gyászolók között, erősíti a meglankadtakat, támogatja a szegényeket.

Mindenkinek más és más kegyelmi ajándékot szán Krisztus. Így a tagok egymást kiegészítve szolgálhatnak a sokféleség egységében: „egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai.” (Rm 12,4-5) Az ajándékoknak azonban van egy feltétele: „szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul!” (12,1)

Fókusz-imádság

30 perc csöndesség

1. Az ige mellett (5 perc)

Újra és újra elolvasom, hangosan kimondom. Ízlelgetem a betűket, a szavakat. Mikor a percek eltelnek, az igét már kívülről tudom.

„Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Rm 12,1-2)

2. Csönd-meditáció (15 perc)

A telefonomat kikapcsolom, minden zavaró tényezőt kizárok. Becsukom a szemem. Gondolataimat az igére fókuszálom. Ha el is terelődne a figyelmem, tudatosan visszatérek Istenhez: **mit akar ő mondani nekem? Mit akar, hogy cselekedjek?**

3. Könyörgés (10 perc)

Isten szólt hozzám igében, gondolatokban. Most én válaszolok.

- Hálaadás a maradékért.
- Bűnvallás minden időszakért, amikor az életemben nem hagytam Krisztust uralkodni.
- Könyörgés az engedelmesség lelkületéért.

Kérdezz, hogy érts!

Tudom-e már, milyen lelki ajándékot kaptam Istentől? Ki-ki úgy szolgáljon, ahogy megadta neki az Úr!

Kádár Tamás György, lp.